
Den nye Støver

Et stykke journalistik af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Den nye Støver

4

Den nye Støver

Den nye Støver

Den nye Støver.

Af Kaj Munk

Nat.d.7.11.37[1]

FORVENTNINGEN var uhyre: Den nye Støver skulde komme. I mange Aar har vi hutlet os gennem Tilværelsen uden. En Gravhund og en Hønsehund - kan en stakkels Sognepræst i III Kl. tillade sig mere, om ikke for andres, saa for Fruens Skyld og for Fruens Møblers Skyld. Og hvor kan man forlange af sine Gæster, at de uden al Maade skal forstaa, at Hunden er Skabningens Herre. Det er ikke alle, der er lige taknemmelige for Poter paa Tøjet, inden man sætter sig, og Haar paa Bagen, naar man rejser sig. Jeg kender mere end tilstrækkeligt de tvungne Smil, naar lille Vovse besværges om at holde sig i Afstand. Som sagt, 2 er yderste Antal, med 3 er Maximum overskredet. Kom nu ikke og sig Hundegraad. Hvem sætter sine bedste Venner i Fængsel? Naa, men nu var Gravmand gaaet ind til de evige Jagtmarker. Saa skulde det prøves med en overjordisk Rævefjende i Stedet for den underjordiske. Hidtil har vi klaret os med at laane. Jeg har en fortræffelig Ven, der har fortræffelige Hunde. Men hvad sagde ikke Hr. Ullerichs i Herning til mig en Gang: Jagten er Hunden. Det er saa sandt, saa sandt. Støverjagten faar først sin rette Værdi, naar man hører sin *egen* hidsige Stemme midt i det vrede Kor.

Jeg købte altsaa en Støver. Da mit Kendskab til disse Hunde endnu er ringe, købte jeg den paa Mandens glatte Ansigt, som for Resten var temmelig furet. Og saa paa Hundens Opførsel, da den blev fremdraget for mig midt i et Bundt ligesindede. *Den* var god nok; den viste sig nemlig i, at den lille Dame øjeblikkelig sprang op paa mine Knæ og lagde sig til Rette. Det var jo ikke nemt at staa for. Jeg strøg den over dens sorte ru Pels, og den slog en lille lystig Tappenstreg paa min Mave, og jeg saa allerede i Aanden en Masse fældede Raadyr og skalperede Ræve, en flot Ardikalsamling, til Ære for Hysterikerne, der med Glæde æder Kødet og hyller sig i Skindet, men raser mod Jagten, fordi de elsker de vilde Dyr saa højt, at de ikke under dem anden Død end Alderdommens og Affældighedens og Sygdommenes og Sultens og Vinterkuldens og Kragernes Hak i Øjne og Rævenes Æden dem levende bagfra.

Hunden hed en Ting som Aksilja. Det viste sig snart, at Trykket laa paa Ak. Men foreløbig jublede baade jeg og Børnene over det blide, englevingehvide Hoved, der smilte os i Møde paa den helvedsorte Krop. Den sluttede sig øjeblikkelig med Hengivenhed til mine Gummistøvler. Allerede Morgenen efter dens Ankomst vovede jeg at slaa den løs og tage den med mig ud. Det var en gammel trænet Tæve, og jeg tænkte: "Nu sætter hun Kursen lige ad Hjemmet til", men hun veg ikke to Alen fra Gummistøvlerne. Hun var livlig og veloplagt, lod ikke til at savne nogen og snappede med fyrig Jagtiver Myg og Fluer i sig. Hun havde kostet mig mange dyrebare Dalere, og Betingelserne for at overtage hende var

skrappe: hun maatte aldrig komme i Hundegaard, aldrig staa bundet, aldrig sælges, skulde have Lov til at ligge paa Møblerne om Dagen og hos mig i min Seng om Natten. Ak hvad gør man ikke for en sjælden Hund? Og saa kom der da en Hare. Aksilja gav et Skrig fra sig og for ind mellem Træerne. Haren kom ud igen og listede forbi mig ned ad den morgendryppede Sti. Aksilja kom ud og satte sig hos Gummistøvlerne; jeg viste hende Sporet, hun saa venlig op paa mig og nikkede og satte sig igen. Senere tog jeg hende med ud til Drevet i den store Plantage. Med en viss Forundring mærkede hun sig, at de andre Hunde højthalsende for efter en Ræv. Hun tilkastede mig et anerkendende Blik, der sagde saa meget som: ”Saadan noget Renderi indlader vi to os da ikke paa! At de gider, de Idioter! De render den jo aldrig ind alligevel!” Jo, Aksilja var en meget klog Hund - altfor klog til, at vi to kunde have noget ud af et Samarbejde. Nu ligger hun hjemme i sin Herres Stol igen og sandsynligvis hos ham om Natten, og jeg har købt mig en Fluefanger - det er billigere.

Kaj Munk.